

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 579/2020
08.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Драгана Бојанића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 2 К 121/17 од 14.11.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 129/19 од 30.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 08. јула 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Бојанића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 2 К 121/17 од 14.11.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 129/19 од 30.07.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 2 К 121/17 од 14.11.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду и приватном тужиоцу ББ надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, те да суду на име паушала исплати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, приватни тужилац – оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 129/19 од 30.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Бојанића, а пресуда Основног суда у Параћину 2 К 121/17 од 14.11.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Драган Бојанић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП у вези члана 65. став 3. ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Драган Бојанић, у образложењу захтева за заштиту законитости истиче да се према изреци правноснажне пресуде критични догађај одиграо 06.11.2015. године, а да је приватна кривична тужба поднета дана 26.01.2017. године, због чега је приватна кривична тужба неблаговремена, а из којих навода произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Према изреци првостепене пресуде, окривљени АА је дана 06.11.2015. године, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, приватном тужиоцу ББ задао више удараца затвореним шакама – песницама у пределу главе, наневши му телесне повреде у виду нагњечно – раздерних рана и огуљотина ткива поглавине у теменом пределу, са крвним подливима, које појединачно и збирно представљају лаку телесну повреду, при чему је био свестан свог дела и његове забрањености, и хтео је његово извршење.

Према одредби члана 122. став 1. КЗ, кривично дело лака телесна повреда чини онај ко другог лако телесно повреди или му здравље лако наруши, а према ставу 4. члана 122. КЗ, гоњење за дело из става 1. тог члана предузима се по приватној тужби.

Одредбом члана 65. став 2. ЗКП, прописано је да се приватна тужба подноси у року од три месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог, а

ставом 3. истог члана прописано је да, ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за кривично гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби – пријава, односно предлог, сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу.

Из списка предмета произилази да је приватни тужилац ББ дана 13.11.2015. године поднео кривичну пријаву против окривљених ВВ и АА због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у саизвршилаштву – у вези члана 33. КЗ, те да је решењем Основног јавног тужиоца Кт 639/15 од 16.12.2016. године ова кривична пријава одбачена, јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности. Након тога, решењем Кт По 1/17 од 18.01.2017. године, Виши јавни тужилац у Јагодини одбио је и приговор пуномоћника приватног тужиоца – оштећеног ББ – адвоката Дејана Обрадовића, поднет против решења Основног јавног тужиоца у Параћину Кт 639/15 од 16.12.2016. године, а затим је 26.01.2017. године приватни тужилац ББ поднео Основном суду у Параћину приватну тужбу против окривљеног АА због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ.

Имајући у виду наведено, те одредбу члана 65. став 3. ЗКП, којом је јасно прописано да ће се кривична пријава или предлог за кривично гоњење сматрати благовремено поднетом приватном тужбом, уколико су поднети у року из става 2. тог члана (у року од три месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог), ако се у току поступка утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, то је очигледно да је приватна тужба приватног тужиоца ББ благовремено поднета, обзиром да је приватни тужилац кривичну пријаву против окривљеног поднео дана 13.11.2015. године, односно у року прописаном одредбом члана 65. став 2. ЗКП.

Стога, по оцени овога суда, правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, те је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, захтевом за заштиту законитости указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, истицањем да је приватни тужилац пре самог критичног догађаја „напао оца овде окривљеног, ВВ и том приликом му нанео лаке телесне повреде“, те је према ставу браниоца окривљени поступао у нужној одбрани, односно крајњој нужди и полемисе се са ставом првостепеног суда да окривљени није поступао нити у нужној одбрани, нити у прекорачењу нужне одбране.

Како због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. у делу којим је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4.

ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић